Odluka:

Gž Ovr 330/2022-4

Zbirni podatci

Broj odluke: Gž Ovr 330/2022-4
Datum odluke: 23.10.2023
Vrsta odluke: Rješenje
Vrsta predmeta: Građanski - drugostupanjski
Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO

Tekst

Gž Ovr-330/2022-4

Republika Hrvatska

Županijski sud u Karlovcu

Karlovac

Gž Ovr-330/2022-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Županijski sud u Karlovcu, kao sud drugog stupnja, po sucu Josipu Štrucelju, kao sucu pojedincu, u ovršnom predmetu ovrhovoditelja B. K. d.o.o., OIB:., R. C. 41, Z. zastupan po punomoćniku Z. B., odvjetniku iz O.D. B. & P., Z., M. U. 3, protiv 1.ovršenice S. O., OIB:., iz B., U. 31A, i 2.ovršenice L. M., OIB:., iz B., U. 31A, obje zastupane po punomoćniku A. I., odvjetniku iz Z.O.U. A. I. i S. N., iz R., U. 28, radi naplate i ovrhe na nekretnini, odlučujući o žalbi 1. i 2.ovršenica izjavljenoj protiv rješenja o namirenju Općinskog suda u Crikvenici, poslovni broj Ovr-173/2021-22 od 31. listopada 2022., dana 23. listopada 2023.

r i j e š i o j e

Odbija se žalba 1. i 2.ovršenika kao neosnovana i potvrđuje rješenje o namirenju Općinskog suda u Crikvenici, poslovni broj Ovr-173/2021-22 od 31. listopada 2022.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskim rješenjem odlučeno je o namirenju iz kupovnine postignute u ovom ovršnom postupku, kako slijedi:

"I. Iz kupovnine u iznosu od 656.092,50 kn/87.078,44 EUR1 (slovima: šeststotinapedesetšesttisućadevedesetdvije

kune i pedeset lipa/osamdesetsedamtisućasedamdesetosam kuna i četrdesetčetiri centa), postignutog prodajom suvlasničkih dijelova nekretnine prvoovršenice i drugoovršenice, djelomično se prebijaju slijedeća potraživanja ovrhovoditelja B. K. d.o.o., OIB: ., R. cesta 41, 10000 Z.:

a) trošak sudske pristojbe na prijedlog i rješenje o ovrsi u iznosu od 4.536,00 kn/602,03 EUR

b) trošak predujma za očevid i vještačenje u iznosu od 4.500,00 kn/597,25 EUR

c) trošak predujma za izlazak sudskog ovršitelja u iznosu od 150,00 kn/19,91 EUR

d) troškovi ovršnog postupka u iznosu od 6.250,00 kn/829,52 EUR

e) ostali troškovi ovrhe u iznosu od 4.766,50 kn/632,62 EUR

f) tražbina po osnovi zatezne kamate u razdoblju od 11. srpnja 2015. do 11. srpnja 2018. u iznosu od 1.293,09 kn/171,62 EUR

g) tražbina po osnovi zatezne kamate do 11. srpnja 2015. u iznosu od 460.063,88 kn/61.060,97 EUR

h) tražbina po osnovi redovne kamate u iznosu od 39.776,18 kn/5.279,21 EUR

i) tražbina po osnovi dijela glavnice u iznosu od 134.756,85 kn/17.885,31 EUR

II. Utvrđuje se da ovrhovoditelj ostaje nenamiren za preostali dio glavnice u iznosu od 277.746,38 kn/36.863,28 EUR.

III. Nalaže se Zemljišnoknjižnom odjelu ovoga suda da po pravomoćnosti ovog rješenja izvrši upis uknjižbe prava vlasništva na ime i pravo kupca (ovdje ovrhovoditelja) B. K. d.o.o., Z. uz istovremeni upis brisanja prava vlasništva upisanog na ime i pravo vlasništva prvoovršenice S. O. i drugoovršenica L. M., svake u 1/2 suvlasničkog dijela, te uz istovremeni upis brisanja uknjižbi i zabilježbi na nekretnini opisanoj i označenoj kao katastarska čestica 17969 kuća broj 23 i dvorište S. S. površine 52 čhv, upisana u zemljišnoknjižnom ulošku 3994 katastarska općina B., a koja je upisana na ime i pravo suvlasništva prvoovršenice i drugoovršenice, svake u 1/2 suvlasničkog dijela i to:

- Zabilježba pokretanja ovršnog postupka izvršena pod poslovnim brojem Z-3338/2013 (upis zabilježbe upisan dva puta, na suvlasničke dijelove prvoovršenice i drugoovršenice).

- Zabilježba tužbe radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji koji upis je izvršen u B listu pod poslovnim brojem Z-3033/2013

- Zabilježba predmetne ovrhe (prema rješenju o ovrsi posl. br. Ovr-615/2013), a koji upis zabilježbe je u B listu izvršen pod poslovnim brojem Z-3835/2013,

- Uknjižba prava osobne služnosti doživotnog uživanja na nekretninama ovršenica upisana za korist O. M., R., Z. 18, a koji upis uknjižbe je u C. listu izvršen pod poslovnim brojem Z-157/2011,

- Uknjižba hipoteke upisane za korist B. K. d.o.o., Z. (ovdje ovrhovoditelja), a koji upis uknjižbe je u C listu izvršen pod poslovnim brojem Z-244/2016 (navedeni upis je prvo bio upisan pod poslovnim brojem Z-2882/2005 za korist E.&S. B. d.d. R. (ranijeg ovrhovoditelja)), navedeni upisi u C listu su upisani pod rednim brojem 3., te pod rednim brojem 2.1. (u odnosu na suvlasnički dio prvoovršenice O. S. upisane pod B.) i pod rednim brojem 1.1.

(u odnosu na suvlasnički drugoovršenice L. L. upisane pod B.),

- Upis uknjižbe te zabilježbe ovršivosti upisani u C listu pod poslovnim brojem Z-2356/2011.

- Zabilježba dosude izvršena pod poslovnim brojem Z-17479/2022."

2. Navedeno rješenje 1. i 2. ovršenice pobijaju u cijelosti zbog bitne povrede odredaba postupka, zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava, dakle zbog svih žalbenih razloga propisanih odredbom članka 353. stavak 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 - dalje: ZPP) u vezi sa člankom 381. ZPP-a, a koji Zakon se u ovom postupku primjenjuje na temelju odredbe članka 21. stavak 1. Ovršnog zakona (Narodne Novine 112/12, 25/13, 93/14 - dalje: OZ), predlažući drugostupanjskom sudu da pobijano rješenje preinači, podredno da isto ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

3. U bitnom ovršenice ističu da su podneskom od 18. ožujka 2021. osporavale obračun kamata ovrhovoditelja, a da to osporavanje prvostupanjski sud nije uzeo u obzir, pa navode da je bilo potrebno provesti financijsko vještačenje kako bi se utvrdila točna visina kamate na glavnicu u razdoblju od posljednje tri godine. Navode da je ovrhovoditelj obračunao neplaćenu kamatu od 2008. godine, dakle i za razdoblje za koje mu sukladno predmetnom rješenju o ovrsi Općinskog suda u Crikvenici poslovni broj Ovr-615/13 od 10. prosinca 2013. ne pripada kamata. Ističe da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio odredbe iz članka 114. stavak 4. i 6. OZ-a, te da je ovrhovoditelj imao pravo namirivati se u odnosu na zakonsku zateznu kamatu samo za posljednje tri godine od donošenja rješenja o dosudi (od 11. srpnja 2015. do 11. srpnja 2018.), a da se u odnosu na preostalu zateznu kamatu ovrhovoditelj neće niti namiriti u ovom ovršnom postupku, obzirom na iznos glavnice i troškova koji se namiruju prije tih zateznih kamata, pa da je obračun tih kamata irelevantan za ovaj postupak. Navode da je o namirenju troškova postupka koji se tiču sudskih pristojbi i plaćenih predujmova za provedbu ovršnih radnji odlučeno protivno odredbi članka 106. OZ-a, jer da se radi o pristojbenoj obvezi koja je nastala daleko prije posljednje godine koja tereti predmetnu nekretninu kao i da je neosnovano određeno namirenje troškova predujma za očevid i vještačenje i predujma za izlazak sudskog ovršitelja jer da trošak istih ovrhovoditelj nije dokazao ovršnom ispravom sukladno odredbi članka 106. stavak 2. OZ-a. Navode da prvostupanjski sud nije bio ovlašten utvrđivati iznos za koji je ovrhovoditelj ostao nenamiren pa da su pogrešno primijenjene odredbe članka 125. stavak 4. i članka 107. OZ-a. Ovršenice navode da su u pobijanom rješenju izostali razlozi o odlučnim činjenicama o pravu i redoslijedu namirenja tražbine ovrhovoditelja, a posebno u pogledu prigovora pogrešnog obračuna zakonskih zateznih kamata, pa smatraju da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. ZPP-a.

4. U odgovoru na žalbu ovrhovoditelj se poziva na odredbu članka 117. OZ-a te ističe da isključivo osobe koje se namiruju iz prodajne cijene imaju pravo pobijati rješenje o namirenju, radi čega žalbu ovršenika predlaže odbaciti kao nedopuštenu. Nadalje, ovrhovoditelj se protivi svim iznesenim žalbenim navodima kao neosnovanima, pa podredno predlaže da drugostupanjski sud odbije žalbu 1. i 2. ovršenica.

5. Žalba nije osnovana.

6. Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe članka 365. stavak 2. u vezi s člankom 381. ZPP-a, u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 2, 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

7. Neosnovano u žalbi 1. i 2. ovršenici ističu da osporavanje obračuna kamata ovrhovoditelja iz podneska od 18. ožujka 2021. prvostupanjski sud nije uzeo u obzir te da je na tu okolnost bilo potrebno provesti financijsko vještačenje kako bi se utvrdila točna visina kamate na glavnicu. Naime, iz spisa proizlazi da je prvostupanjski sud najprije na ročištu za namirenje održanom 27. veljače 2020. raspravio sa strankama obračun potraživanja koji je ovrhovoditelj predao na spis (prileži na listu 182 spisa), da je zatim postupajući po prijedlogu i prigovorima ovršenika

na ročištu održanom 7. srpnja 2020. pozvao ovrhovoditelja da dostavi na spis obračun kamata prema mjesecima i kamatnim stopama prije i nakon ustupa potraživanja (od strane ranijeg vjerovnika E. & S. d.d. R.), što je ovrhovoditelj i dostavio na spis (list 192-371 spisa), te je i taj detaljan obračun dostavljen ovršenicama i raspravljen na ročištu održanom 3. svibnja 2021., na koje se ovršenice nisu niti odazvale, iako su bile uredno pozvane. Ovršenice su samo paušalno prigovarale obračunu ovrhovoditelja, nisu dostavile svoj obračun niti su predlagale provođenje financijskog vještačenja, pa ovaj sud smatra da su žalbeni navodi kojima se dovodi u pitanje obračun potraživanja, a posebno obračun kamata na glavnicu za posljednje tri godine do donošenja rješenja o dosudi samo paušalno izneseni i neosnovani.

8. Neosnovan je i žalbeni navod da je ovrhovoditelj obračunao kamatu i za razdoblje za koje mu po predmetnom rješenju o ovrsi ne pripada kamata. Naime, iz pravomoćnog rješenja o ovrsi broj Ovr-615/13 od 10. prosinca 2013. je vidljivo da je ovrha određena radi naplate tražbine ovrhovoditelja u iznosu od 99.632,87 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na iznos od 55.743,68 EUR od 19. srpnja 2013. do isplate. Prema tome, raniji vjerovnik je prije pokretanja ovog ovršnog postupka obračunao zakonske zatezne kamate koje su na glavnicu od 55.743,68 EUR tekle do 18. srpnja 2013. (obračun na listu 8 spisa - izvod iz poslovnih knjiga na dan 18. srpnja 2013.) u iznosu od 5.375,16 EUR, te je iste obuhvatio i obračunom od 8. srpnja 2020. (list 193 spisa), pa proizlazi da je ovaj žalbeni navod neosnovan budući ovrhovoditelj osnovano obračunava kamatu od dospijeća svog (i prednikovog) potraživanja.

9. Neosnovano smatraju ovršenice da se ovrhovoditelj u ovom postupku ima pravo namiriti samo u odnosu na zakonsku zateznu kamatu za posljednje tri godine od donošenja rješenja o dosudi (od 11. srpnja 2015. do 11. srpnja 2018.), a da se za preostalu kamatu ovrhovoditelj neće niti namirivati u ovom ovršnom postupku, pa da je prvostupanjski sud donoseći pobijano rješenje pogrešno primijenio odredbe članka 114. stavak 4. i 6. OZ-a. Naime, ograničeno namirenje (samo za posljednje tri godine do donošenja rješenja o dosudi) sporednih tražbina (kamata i troškova) odnosi se samo na tražbine koje proizlaze iz ovršnih isprava na temelju kojih je određena ovrha, a ne i na tražbine založnog vjerovnika za čiju je korist osnovana hipoteka na predmetnoj nekretnini, jer on ima pravo na namirenje cjelokupne osigurane tražbine, i s osnove glavnice i s osnove kamata. Naime, odredbom članka 301. stavak 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 90/10, 143/12, 152/14 - dalje ZV) propisano je, među ostalim, da se založnim pravom osigurava namirenje iz vrijednosti zaloga određene novčane tražbine ili tražbine kojoj je vrijednost izražena u novcu. Odredbom stavka 3. istog članka propisano je da pored glavne tražbine iz stavka 1. ovog članka založno pravo ujedno osigurava i namirenje iz vrijednosti zaloga sporednih tražbina, kamata, troškova za očuvanje stvari i troškova naplate tražbine. Nadalje, temeljem odredbe članka 302. stavak 1. i 2. ZV-a tražbine osigurane založnim pravom imaju se pri namirenju iz vrijednosti zaloga prednost pred svim tražbinama koje nisu osigurane založnim pravom na tom zalogu, a ako je zalog opterećen sa više založnih prava, prednost pri namirenju ima ona tražbina koja je prije ostalih tražbina u prvenstvenom redu. U konkretnom slučaju iz zemljišnoknjižnog izvatka iz zk.ul. 3994 k.o. B. (list 29-30 spisa) proizlazi da je na prvom mjestu dana 17. studenog 2005. pod brojem Z-2882/05 uknjiženo založno pravo upravo temeljem ovršne isprave iz ovog postupka za korist pravnog prednika ovrhovoditelja, slijedom čega proizlazi da je pravilna i zakonita odluka prvostupanjskog suda da namiri potraživanje po osnovi zatezne kamate do 11. srpnja 2015. u iznosu od 460.063,88 kn[1]/61.060,97 EUR.

10. Neosnovano 1. i 2. ovršenice navode da prvostupanjski sud nije trebao namiriti ovrhovoditeljev trošak po osnovi pristojbe na prijedlog i rješenje o ovrsi te troškove predujma za očevid i vještačenje i predujma za izlazak sudske komisije jer te troškove ovrhovoditelj nije dokazao ovršnom ispravom te zato što je pristojbena obveza na prijedlog i rješenje o ovrsi nastala još 2013. godine, odnosno daleko prije posljednje godine koja tereti predmetnu nekretninu. Naime, prvostupanjski sud je u namirenju ovih troškova odlučio pravilno primjenom odredbe članka 113. stavak 1. točka 1. OZ-a gdje je propisano da se iz iznosa dobivenog prodajom namire prvenstveno troškovi ovršnog postupka koji se tiču sudske pristojbi plaćenih predujmova za provedbu ovršnih radnji. Odredbom članka 113. stavak 1. točka 2. propisano je da se prvenstveno namiruju i porezi i druge pristojbe dospjele za posljednju godinu koje terete prodanu nekretninu, no navedeni porezi i druge pristojbe nisu bili predmet namirenja u ovom postupku. Isto tako, ovršnom ispravom se moraju dokazati samo tražbine iz članka 113. stavak 1. točka 2. OZ-a, a ne troškovi ovršnog postupka koji se tiču sudskih pristojbi i plaćenih predujmova za provedbu ovršnih radnji, a sve sukladno

odredbi članka 113. stavak 2. OZ-a, pa proizlazi da je ovaj žalbeni navod neosnovan.

11. Neosnovano ovršenici upiru u žalbi da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio odredbu iz članka 125. stavak 4. OZ-a, odnosno da sud nema ovlaštenje utvrditi iznos koji ostaje nenamiren. Pritom ovršenice u žalbi ne navode da bi taj iznos bio netočno utvrđen. Naime, odredbom članka 125. stavak 4. OZ-a propisano je da će sud, u slučaju iz članka 107. OZ-a, rješenjem o namirenju utvrditi da je tražbina kupca koji se namiruje u ovršnom postupku u cijelosti ili djelomično namirena prebijanjem s ovršenikovom tražbinom za isplatu kupovnine. Proizlazi da je prvostupanjski sud dužan u rješenju o namirenju utvrditi za koliki iznos je namirena tražbina ovrhovoditelja, da treba izvršiti prijeboj kupovnine i tražbine ovrhovoditelja, pri čemu nema zapreke u citiranoj zakonskoj odredbi da onda prvostupanjski sud utvrdi iznos za koji ostaje nenamirena tražbina ovrhovoditelja. Budući da točnost utvrđenja suda o nenamirenom ostatku potraživanja ovrhovoditelja iznesenim žalbenim razlozima nije dovedena u pitanje, to je i u odnosu na pobijanu točku II izreke prvostupanjsko rješenje valjalo potvrditi. Pritom valja dodati da će 1. i 2. ovršenice u eventualnom novom ovršnom postupku koji ovrhovoditelj može pokrenuti radi naplate nenamirenog dijela tražbine moći osporavati to potraživanje.

12. Slijedom navedenog, proizlazi da prvostupanjski sud nije počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a budući da je izreka prvostupanjskog rješenja razumljiva, a rješenje sadrži razloge o odlučnim činjenicama, te ne postoji proturječnost između odlučnih činjenica (obračuna) i onoga što se u razlozima rješenja navodi o sadržaju isprava i zapisnika.

13. Iz navedenog proizlazi da 1. i 2. ovršenice svojim žalbenim navodima nisu dovele u pitanje pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja, pa je na temelju odredbe članka 380. stavak 2. ZPP-a njihovu žalbu valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi rješenje prvostupanjskog suda.

U Karlovcu 23. listopada 2023.

Sudac

Josip Štrucelj, v.r.

Fiksni tečaj konverzije: 7,53450